

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE MUUR VAN MIJNE GEBUUR

Een blijspel in zes bedrijven

1880
door

Tony Collins

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3490

PERSONAGES

(6 dames – 4 heren)

FRANS GOEGBUUR, een zestiger op prépensioen :

MARIETTE DIFICIL, vrouw van Frans :

NIEKE, dochter van de Goegebuurs :

KELLY, dochter van Nieke en kleindochter van de Goegebuurs :

BERNARD DEN BREKER, vader van de nieuwe buur :

JOSFIN DE RUIMER, vrouw van Bernard :

EDGARD DEN BREKER, zoon van Josfin en Bernard :

NELLY, dochter van Edgard en kleindochter van de Den Brekers :

ALEXANDER OPDHOOGTE, de postbode :

SERAFIN PIERREJUSTE, ambtenaar van het Gemeentelijk Kadaster (v) :

DECOR

De mooi aangeklede living van de familie Goegebuur met een open inkomhall met voordeur, salon en eetkamer tafel en stoelen. In de linker muur, een deur naar de keuken. Achteraan links, een dubbele glazen tuindeur die uitgeeft op de tuin. (decor kan ook in spiegelbeeld)

KORTE INHOUD

De woning naast de familie Goegebuur staat plots Te Koop. Misschien een unieke gelegenheid voor de inwonende dochter Nieke, die weduwe is, om samen met haar dochter Kelly, naast haar ouders te komen wonen... Maar zeer verrassend is de woning verkocht op enkele dagen tijd aan een alleenstaande man met zijn dochter Nelly. Er worden plannen gemaakt en uitgevoerd door de vader van de nieuwe eigenaar, betreffende ingrijpende verbouwingen aan die woning, niet steeds met de goedkeuring van de familie Goegebuur! Betwistingen lopen al snel uit de hand en als er dan nog de goed gemeende onbeholpenheid van de facteur en het zwaaiende zwaard van Damocles in de vorm van de gemeentelijke kadaster ambtenaar bijkomen, is het hek van de dam! Gelukkig heeft de jeugd wel gezond verstand ...

EERSTE BEDRIJF

(Woensdagnamiddag. De familie Goegebuur heeft net gedaan met eten en terwijl de dames de tafel afruimen, zet Frans zich in de zetel, nadat hij zich een borrel heeft ingeschonken. Kelly zet zich naast haar Bompa.)

KELLY : Mama, blijven wij hier nu wonen?

FRANS : Waarom vraagt ge dat? Is 't hier niet plezant genoeg?

KELLY : Jawel bompa, maar ik mag dat toch vragen hé? Omdat ik hier nu graag naar school ga en hier graag woon, daarom.

NIEKE : Als wij van den bompa hier nog een tijdje mogen blijven wonen, kunnen we nog wat sparen en een huis kopen, hé pa?

MARIETTE : Schatjes, ge loopt hier niet in de weg hoor... 't Is al erg genoeg dat ge verder moet zonder man en papa.

NIEKE : Ja ma, het is al wel twee jaar geleden dat Eddy gestorven is, dat slijt wel en trouwens...

KELLY : Hij was er toch nooit! Ik heb nauwelijks een papa gekend... En hij liep ook naar andere vrouwen!

NIEKE : Kelly! 't Is al wel hé!

MARIETTE : Allez kom, 't is goed Kelly, misschien...

FRANS : Misschien heeft ons Kelly groot gelijk! Dat blijft geen klein kind hé. Ik zeg het niet graag, maar 't is voor iedereen beter dat hij dat accident heeft gehad. Ons Kelly had toch geen papa en gij hadt geen man... En die levensverzekering, die kan van pas komen... Dan hebt ge al een spaarpot.

NIEKE : Paaa!

KELLY : Hebt gij daar geld voor gekregen mama?

NIEKE : Ja schatje, mensen sluiten levensverzekeringen af om...

KELLY : Ja mama, ik weet wel wat een levensverzekering is...

NIEKE : Gelukkig had papa zijn levensverzekering afgesloten op mijn naam en dus kunnen we, mits nog een tijdje te sparen, binnenkort misschien een eigen huis kopen.

MARIETTE : Mannekens, kunnen we over iets anders babbelen?

FRANS : Waarom? Ons Kelly is oud genoeg om dat allemaal te weten...

MARIETTE : Ja bolleke, maar moeten we dat nu weer allemaal oprakelen? 't Is al moeilijk genoeg voor hen.

KELLY : Och bomma, ik heb papa nooit gekend, dus maak u geen zorgen, ik ben daar niet mee bezig en wat mij betreft mag mama gerust een nieuwe vriend hebben hoor!

FRANS : Voilà zie! Dat is gesproken! Ons Kelly is veel volwassener dan wij soms denken.

NIEKE : (*glimlachend naar Kelly*) Merci! Dat is goed meisje, maar voor een huis zal ik toch nog wat moeten sparen denk ik...

KELLY : Waarom kopen we dat van hiernaast niet?

MARIETTE : Hoe, dat van hiernaast? Gaat de Jules hier dan weg?

FRANS : Hoe kan dat nu? En den Alexander heeft mij nog niks verteld?!

KELLY : Gisteren hebben ze een plakkaat "Te koop" in de tuin gezet, maar je ziet ze niet goed staan naast die struik.

MARIETTE : Dat huis werd immers te groot voor de Jules. Sinds Rita gestorven is, was dat voor die mens niet meer te doen... veel te groot en te veel kosten er aan.

FRANS : Hij heeft de boel laten verkommeren, ja...

KELLY : Kunnen we dat niet kopen mama? Dan kunnen we een poort in de haag maken, zodat wij altijd naar de bomma en de bompa kunnen...

FRANS : Hewel ja, misschien de moeite om te informeren... Nu zijn daar wel wat kosten aan, maar dat van die poort, vind ik alvast een goed idee!

NIEKE : Pa, als daar nog zoveel kosten aan zijn, moet ik daar toch niet aan beginnen hé?

FRANS : We kunnen wel eens navragen wat het kost en misschien beginnen met de broodnodige renovaties...

MARIETTE : En wie gaat die renovaties doen? Ons Nieke heeft een full time-job, ik een part time en gij hebt twee links handen?

FRANS : Ik kan het eens vragen aan Alexander, de facteur... Die kan van alles, die heeft veel vrije tijd en die doet overal karweitjes in 't zwart.

NIEKE : Ma, pa, zullen we 't daar straks verder over hebben? Ik moet nu naar mijn

werk en ons Kelly moet naar den tennis.

MARIETTE : En ik moet ook weg, boodschappen doen en naar de coiffeur... Frans, haalt gij straks ons Kelly op?

FRANS : Oké dames! Ik haal ons Kelly op. Dat kan ik nog, zelfs met twee linker handen... Tot straks schattekens!

(De dames doen de jassen aan, er wordt afscheid genomen en Frans loopt peinzend rond in de living.)

Mmm... Misschien nog niet zo'n slecht idee?... Maar ja, wat gaat de Jules er nog voor vragen... En renoveren... Dat kan in stukjes gebeuren, in fases... Eerst het belangrijkste en wat later de rest...

(Er wordt aangebeld en Frans laat Alexander de facteur binnen.)

Alexander! Kom binnen jongen, wat kan ik voor u betekenen?

ALEXANDER : Ja mijnheer Goegebuur, ik heb eigenlijk geen tijd om binnen te komen, maar 'k moest bellen, omdat ik "ne recommandé" moest afgeven en die moet ge signeren hé.

FRANS : Ne recommandé? Toch geen boete zeker?

ALEXANDER : Nee nee, ge trekt terug van de belastingen... 1185 euro... Ja mijnheer Goegebuur, die enveloppe was nat geworden en daarmee weet ik dat ... Jongen, zo'n bruin enveloppen van de belastingen, da' s de grootste broel die er is! Niet te betrouwen... Dat wordt nat en voor ge 't weet valt die brief daar uit hé... Da' s voor ons geen werk hé mijnheer Goegebuur en daarom moeten wij dat oplossen en die terug in de enveloppe steken... Maar ja, als ge die dan opraapt, kunt ge soms lezen wat er op staat hé...

FRANS : Ja ja, da' s zeker... Maar nu efkens iets anders... Een tasje koffie?

ALEXANDER : Nee nee, mijnheer Goegebuur, ik kom niet binnen. 'k Heb echt nog veel werk en ik moet straks nog wat elektriek gaan leggen bij dove Rudy...

FRANS : Met een borreltje erbij?... Een cognacske?... Een Hennesy?...

ALEXANDER : Ooh, da' s van die hele goeie zeker?... Weet ge, allez vooruit dan... Een

koffietje, één klontje en met de cognac moogt ge royaal zijn...

(Frans zorgt nu voor de cognac en de koffie en Alexander maakt het zich gemakkelijk in de zetel. Beide heren vliegen in de cognac, vooral Alexander.)

FRANS : Allez schol! laat het u smaken.

ALEXANDER : Ja schol! Maar 'k moet zien dat ik niet te veel drink hé, want heu...

FRANS : Ge hebt nog veel werk... Dat woudt ge zeggen zeker?

ALEXANDER : Ja, dat ook. Maar ik moet zien dat ik niet veel drink, want als ge te veel alcohol drinkt, dan denken de mensen al gauw dat ge een "ALCOHOLIST" zijt hé mijnheer Goegebuur.

FRANS : Jongen, als ge van alcohol "alcoholist" wordt, dan wordt ge van Fanta te drinken "fantasist"...

ALEXANDER : Potverdorie, zo had ik het nog niet bekeken... *(denkt er even over na)*
Maar normaal drink ik niet en roken doe ik ook niet...

FRANS : En met de auto rijden doet ge ook niet zeker?

ALEXANDER : Juist! Alleen met de velo.

FRANS : Maar jongen, dan zijt gij een "belastingontduiker"!

ALEXANDER : Wie? Ikke?!

FRANS : Ha ja! Als ge niet rookt, niet drinkt en niet met de auto rijdt, dan betaalt gij die overdreven belastingen daar niet op, dus dan zijt gij een "belastingontduiker" ... Allez komaan jongen, 't was maar om te zwanzen. Drinkt er nog eentje...

ALEXANDER : Ha ja, ja ja, da's zeker... Ik dacht al... Zeg, maar 't is wel hele goede cognac, dat moet ik wel zeggen... Allez, doe ze nog eens vol.

FRANS : *(schenkt enkel nog bij de facteur bij)* Kom hier, ge zijt ook niet iedereen hé... Maar zeg Alexander, iets anders, zijt gij op d' hoogte?

ALEXANDER : *(bekijkt Frans verbaasd)* Dat vind ik nu raar dat ge dat vraagt. Gij kent mij nu toch al jaren hé? Natuurlijk ben ik Opdhoogte, of denkt ge dat ik mijn naam zo maar zou veranderen?

FRANS : Och ja, natuurlijk! Sorry, ja ja, zo bedoelde ik het niet... Natuurlijk weet ik dat gij Alexander Opdhoogte heet, maar ik bedoelde of dat gij op de hoogte zijt

van hiernaast...

ALEXANDER : Oooh, van de Jules?... Ha ja, da's zeker, ik ben toch facteur voor iets!
(*drinkt van zijn cognac*) Wat wilt ge weten?

FRANS : Ja, enfin... zijn huis staat naar 't schijnt "Te koop"?

ALEXANDER : Ja, maar dat is nog maar pas hé... Zijn dochter verkoopt het en morgen is de Jules weg, naar een home... Dan wordt de rest van den inboedel door een opkoper opgehaald en dan is het hier afgelopen voor de Jules... 't Kan soms rap gaan hé mijnheer Goegebuur.

FRANS : Amai, morgen al? Zo ineens? Is de Jules dan ziek misschien?

ALEXANDER : Hij was al een tijdje achteruit aan het gaan en hij zag het niet meer zitten en daarom wilt hij naar een home... (*bekijkt zijn leeg glas en begint stilaan met een dubbele tong te praten*) ... Nu moet ik wel zeggen, mijnheer Goegebuur, die cognac is echt wel lekker!

FRANS : Ge moet wel uitkijken dat ge ook niet te veel alcohol drinkt hoor makker, dat is niet gezond hé...

ALEXANDER : Luistert mijnheer Goegebuur, diegenen die gezond leven, veel water drinken, veel aan sport doen en op tijd gaan slapen... die gaan toch ook dood, hé? (*Pakt nu zelf de fles en schenkt nog wat bij*)

FRANS : Ja ja, maar zeg Alexander, gij zijt dus precies op d' hoogte va...

ALEXANDER : Zeg mijnheer Goegebuur, da's nu al de tweede keer dat ge vraagt of dat ik "Opdhoogte" ben... Ben ik nu zo hard veranderd, dat - dat ge twijfelt of dat - dat ik het wel ben?

FRANS : Nee nee, natuurlijk niet. Ik bedoel of dat gij weet wat ze vragen voor dat huis...

ALEXANDER : (*begint meer en meer te lallen*) Wacht hé, wat heb ik nu weer horen zeggen... (*drinkt zijn cognac leeg*) ... Dat is toch echt wel lekkere cognac hé mijnheer Goebe... Boebeguu... Sorry hé ik bedoel... Goe - ge- buur...

FRANS : (*schenkt nog vlug wat bij*) Allez hier zie... En zeg het eens, wat hebt ge horen zeggen?

(*De telefoon gaat. Frans neemt op. Het is Mariette om te vragen dat hij niet vergeet Kelly op te halen. Als Frans na het gesprek weer aan de salon komt is*

Alexander in de zetel in slaap gevallen...

Potverdekke, nietwaar hé! Nu slaapt die toch wel zeker... (*tracht hem te wekken*) Alexander! Facteur! Wordt wakker! Allez wordt wakker!

ALEXANDER : (*schrikt wakker*) Ja! Wat wat wat is' t? Was ik nu weer in - in slaap gevallen? Verdekke hé! Ik, ik (hik) ik heb dat overlaatst nog eens voorgehad (Hik) bij " Lisette va, van Stans van de Kobe "... Amai, dan heb ik het moe - moeten uitleggen toen die hare Miel plots thuiskwam zeg.

FRANS : Zoudt ge niet beter nog een koffietje drinken?

ALEXANDER : Weet ge wat da - da - dat is? Mijn v - v - vel is te kort... A - a - als ik mijn benen strek, da - da - dan vallen mijn ogen di - dicht.

FRANS : Ik zal nog een koffie of twee inschenken, dan blijft ge...

ALEXANDER 'k Moet wel zeggen da, dat potverdorie goe - goeie cognac is.

FRANS : Ja ja, maar drinkt nu eerst maar wat koffie... En heu, vertel eens, wat kost dat huis?

ALEXANDER : I - ik -ik heb horen zeggen, 250.000 Euro... Maar pas op (hik), daar is nog ve-veel in te doen... Maar ja, daar is redelijk wat grond aan... En zo'n half oben... sorry, ik bedoel " half, open be - bebouwing ", daar vragen ze altijd... (hik) ie-iets meer voor hé...

FRANS : Zeg Alexander, moet daar dan nog veel in gebeuren? Nu waren wij wel burenen, maar veel kwamen wij ook niet bij de Jules en als we al eens binnen waren, was dat gewoonlijk niet verder dan de woonplaats hé...

ALEXANDER : (*nu reeds goed dronken*) Daar moet al zeker een nieuwe keuken en een bakka... badkamer in komen (hik) en de laatste (hik) tien jaar hebben die muren (hik) geen bo-borstel verf niet me-meer tegengekomen (hik hik) Verdoeme, ik ben precies aan' t groeien... (hik)

FRANS : Maar dat zijn toch dingen die gij gemakkelijk kunt doen? Schilderen loodgieterij, elektriek, een keuken placeren, tegels plaatsen... Dat doet ge nu toch ook in uw vrije tijd?

ALEXANDER : Jamaar (hik) ik ga dat niet kopen hé! (hik) Ik zit goed op mijn klein aprate...arpatre... appartementje... (hik)

FRANS : Ja ja, maar heu, zeg Alexander, stel nu dat wij dat zouden kopen, zoudt gij

dan niet af en toe zo'n jobke kunnen doen? Zo, voor en na?

ALEXANDER : Hik! Welk merk va-van cognac wa - was dat nu (hik) weer?..

FRANS : Hennessy! Weet ge wat? Neemt de rest van de fles maar mee en denkt er eens over na...

ALEXANDER : *(staat zwijmelend op, steekt de fles weg en waggelt buiten)* Ja! (hik) Nu moet ik (hik) echt voort doen, (hik) want ik heb nog veel werk... Hebt gij (hik) uw brief van de ba-belastingen al gesé... gesi... (hik) getekend? Want ik denk dat die (hik) er mee gaan stoppen...

FRANS : Wie gaat er stoppen? De belastingen?

ALEXANDER : Ha ja! De belastingen hé (hik) ... 'k Heb een brief bij vo-voor de (hik) Peeters van hier... (hik) ...over waar dat opstaat... (hik) "laatste aanmaning"... Voilà, (hik) dat zal dan hunne lé-laatste brief zijn zeker? A- achter den de - deze brief (hik) sturen ze 'r dus geen meer hé (hik)...

FRANS : Allez, 't is goed. Wees voorzichtig en denk er eens over na, of ge voor ons zo 't één en 't ander zoudt kunnen doen... Tegen een goeie prijs natuurlijk...

ALEXANDER : Maar ge moogt dat tegen niemand zeggen (hik), w - want dat is (hik) voor en na... Ssshhuut, tegen (hik) niemand he!... Nu g - ga ik (hik) verder, want ik heb nog veel (hik) werk... *(zwijmelt in de richting van de voordeur)*

(Frans helpt de facteur buiten, komt weer binnen en ijsbeert wat rond, tegen zichzelf pratend.)

FRANS : 250.000 euro... Dat is niet overdreven... Pakt nu met de kosten van de materialen en het werk van den Alexander erbij, dat we op goed 300.000 euro komen... Dat gaat ons Nieke wel aankunnen... En trouwens, wij zijn er ook nog hé... Hewel, ik begin dat idee van die poort in de haag al hoe langer hoe plezanter te vinden. Het zou gemakkelijk zijn, zo vlak naast mekaar. *(kijkt op zijn uurwerk)* Potverdekke! Ik moet ons Kelly gaan halen! *(Doet zijn jas aan en is weg.)*

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(De familie Goegebuur zit weer aan tafel. Ze heeft net gedaan met eten. Nieke is er niet bij; ze heeft avonddienst. Mariette ruimt af en Frans drinkt nog een koffie, Kelly luistert mee...)

MARIETTE : 250.000 euro... dat is niet overdreven. Maar die renovaties... gaat ons Nieke dat kunnen betalen?

FRANS : Wij zijn er toch ook nog? We hebben maar één dochter. Stelt dat we naast mekaar kunnen wonen, dat is een win-win situatie voor iedereen.

MARIETTE : Maar als ons Nieke eens terug iemand leert kennen, dan moet het daar toch ook mee klikken...

KELLY : Ik zou het toch leuk vinden als we naast mekaar zouden wonen. Jullie zijn mijn enige bomma en boppa en we wonen nu toch ook al samen?

(Er wordt aangebeld. Kelly gaat de deur openen en komt terug binnen met de familie Den Breker. Je merkt dat de twee meisjes het best met mekaar kunnen vinden.)

BERNARD : Goedenavond! Ja, sorry dat wij hier zomaar binnenvallen, maar als toekomstige nieuwe burens wilden wij eens komen kennismaken.

FRANS + MARIETTE : Nieuwe burens?!

BERNARD : Ja ja! Enfin, 't is te zeggen, mijn zoon en kleindochter worden uw nieuwe burens, maar ge gaat mij hier ook nog veel zien! Ja, vanwege de verbouwingen die er staan te gebeuren, ziet ge?

FRANS : Ha ja?... Allez zeg... *(Verrast en onthutst)* ... Amai dat is allemaal rap gegaan dan ... Dan is het huis van de Jules al verkocht?

BERNARD : Ha ja hé mijnheer, anders waren we hier niet hé? Maar ik zal me maar eens eerst voorstellen zeker? Ik ben Bernard Den Breker, maar zegt maar Bernard. Dat is mijn vrouw Josfin De Ruimer, maar zegt maar Josfin en dat is mijn zoon Edgard...

FRANS : Maar zegt maar Edgard zeker?...

BERNARD : Pardon? ... Ha ja, ik heb hem. Ha ha ha, gij zijt de plezantste thuis hé?...
Allez, toch als de vuilbak buitenstaat en de papegaai zijn teut houdt... Ha ha ha... Enfin, laat maar zitten, 't was maar om te lachen! Ha ha ha... En dit is mijn kleindochter Nelly.

NELLY : *(Al lachend en knipoog naar Kelly)* Maar zeg maar Nelly...

(De meisjes zoeken meteen contact en giechelen al onderling)

FRANS : Bon, Allez zeg... Heu ja, dan zal ik mijn huishouden ook maar voorstellen zeker? Dit is mijn kleindochter Kelly...

BERNARD : Ha ha ha, allez zeg! Nelly en Kelly! Dat is ook toeval! Amai, als die in den hof aan 't spelen zijn en ge moet daar dan één van binnen roepen voor etenstijd, ook niet simpel hé... Dan valt het te bezien dewelke dat ge binnen krijgt zeker? Of misschien ineens alle twee! Ha hahaha!...

FRANS : Ja, jaja... Amai 't gaat wel rap, moet ik zeggen. Gijlie zijt al aan het eten... Enfin, dit is mijn vrouw Mariette Dificiel, maar zeg gerust Mariette, nietwaar. Mijn dochter Nieke die is er momenteel niet, want die heeft avonddienst en ik ben Frans Goegebuur, maar zeg gerust "Frans" hé.

BERNARD : Ha ha, da's een goeie. Onze Edgard heeft al ineens een goede gebuur... Hé?... Hebt g' m?... Goegebuur... goede gebuur...?

FRANS : Ja, ik heb hem, hoe komt g' er begot op! Scherp opgemerkt moet ik zeggen ... Gij zou moeten meedoen aan "De Slimste Mens" jongen...

EDGARD : En wat doet uw dochter, als ik mag vragen mijnheer Goegebuur?

BERNARD : Zeg zoon, zegt maar Frans, hij heeft het zelf gezegd...

FRANS : *(beetje verveeld)* Ha ja, we kennen mekaar nu toch al hé? Wel heu, mijn dochter werkt in het UZ op de boekhouding...

BERNARD : Daar zie Edgard, ge kunt ze misschien nog gebruiken... Allez, versta mij niet verkeerd hé, ik bedoel met dat "gebruiken" niks dubbelzinnig hé Frans, hahahaha, ik wil eigenlijk maar... Ja, allez, laat maar zitten...

JOSFIN : Onze zoon heeft een "akkoentand" kantoor en dat marcheert heel goed en misschien moet hij nog personeel aannemen...

EDGARD : Maaa! Een accountant kantoor! Excuseert meneer Goegebuur maar de zaak is nog jong en voorlopig doe ik het nog alleen...

KELLY : Bomma, mag ik met Nelly even naar mijn kamer? Dan kan ik al wat tonen, want vanaf volgende maand gaat ze hier op dezelfde school.

NELLY : Misschien zitten we in de zelfde klas; wij zijn trouwens even oud.

MARIETTE : Natuurlijk schat, allez ga maar. Heu, kan ik jullie misschien iets aanbieden? Koffie, thee, cola, een biertje, een borreltje?...

FRANS : Amai, precies café "De zoete inval"...

BERNARD : Ik hoor het al, jullie hebben wel 't één en ander in huis... Wel, voor mij mag het een pintje zijn. ik zie al direct dat wij goed gaan overeenkomen, ik voel dat aan mijn eksterogen hé... Want pas op, goeie geburen, die lopen niet dik hé...

FRANS : Aan wat voelt ge dat? Aan uw eksterogen?... Allez zeg, straf!... Ja... Heu, ik bedoel ja ja, goeie geburen, die lopen niet dik ... *(kijkt naar zichzelf)* Alhoewel...

JOSFIN : Hewel, ik wil nu niet moeilijk doen hé, maar had gij nu ook geen wit wijntje opgenoemd of heb ik dat nu gemist?... Oh, dan mag het voor mij gerust een wit wijntje zijn, ne "Chablis" bijvoorbeeld, daar kan ik van genieten zie...

MARIETTE : Wel heu, een Chablis heb ik nu toevallig vandaag niet in huis, maar misschien is ne "Chardonay" ook wel goed zeker?

JOSFIN : Ja ja, da's ook goed, maar wij kopen altijd Chablis, nietwaar Bernard?

EDGARD : Een koffie of een thee is goed voor mij. Wat ge in huis hebt is oké. Mijnheer en mevrouw Goegebuur, wat ik wilde vragen...

BERNARD : Zoon! Zeg maar Frans en Mariette, ze hebben het zelf gezegd...

MARIETTE : *(Terwijl ze alles inschenkt en bedeeft)* Maar natuurlijk, laat die etiquette maar weg, mijnheer en madame zijn niet thuis... Wij zijn tenslotte ook maar gewoon mensen... Anders staat er al direct zo ne muur tussen de mensen... Is het niet Frans?

FRANS : Jaa, juist ja... Wij hebben geen blauw bloed...

EDGARD : Goed dan, maar zeg dan maar Edgard, want binnen een maand of twee wil ik er al in te trekken...

FRANS : Amai, dat is allemaal wel rap gegaan, nietwaar?

EDGARD : Ja ja, vanaf dat we van de dochter van Jules hoorden dat het te koop kwam te staan, heb ik meteen toegehapt en het voorschot al betaald. Jammer genoeg hadden ze al een plaat "te koop" gezet en dat was een beetje misleidend voor de mensen. De afhandeling moet nog gebeuren, maar we kregen al de sleutels van Jules en de goedkeuring van de bank en de notaris...

FRANS : Dat is dan kopen met voorkennis!... Is dat niet strafbaar?...

EDGARD : Nee nee, als dat met de verkoper wordt overeengekomen, dan is daar niks mis mee... En omdat we alles toch snel wilden afhandelen, dachten we jullie als eerste in te lichten over onze plannen.

MARIETTE : *(naar Frans toe)* Dat is toch sympathiek hé Frans... Ge kunt beter als goeie bureu overeenkomen van de eerste moment hé?

FRANS : Ja zeker?... En 't schijnt dat we onze naam mee hebben, nietwaar?

BERNARD : Voilà, hoe kan het ook anders, met uw naam "Goegebuur"... Maar misschien kunnen we dan nu al ineens de plannen uit de doeken doen... Wat we zoal gaan aanpakken...

JOSFIN : Ja ziet ge, onze zoon gaat zijn bureau in het huis maken, maar dan is dat natuurlijk...

EDGARD : Maaa! Mag ik het vertellen aan Frans? Ja?... Bon, dus zoals ge hoorde, ga ik het kantoor hiernaast vestigen, maar dan zou er geen voldoende woonruimte meer zijn en daarom gaan we achteraan een grote veranda aanbouwen, die dienst zal doen als woonruimte en het kantoor komt dan in de twee voorste plaatsen...

BERNARD : En daarom komen we al vertellen dat we daar een muur gaan metsen van een acht meter lang en twee meter tachtig hoog...

EDGARD : Paaa! mag ik het vertellen aan mijnheer?... aan Frans bedoel ik.

FRANS : Een muur?

EDGARD : Wel heu... wij weten dat er nu een muur staat, maar dat is al een oude bakstenen muur en die is uiteraard niet meer in zo'n goede staat, dus...

JOSFIN : Edgard, laat uwe pa dat nu expliqueren aan de Frans, die kan dat allemaal veel technischer uitleggen.

BERNARD : Oh ja da's zeker jongen, laat dat maar aan mij over... Luistert Frans, die muur dus... Geeft nu toe, die huidige muur, dat is eigenlijk versleten rommel...

Akkoord?

MARIETTE : Versleten rommel? Allez ja, nieuw is die nu niet meer...

BERNARD : Odette, luister...

MARIETTE : 't Is Mariette!

BERNARD : Ja sorry, Mariette... Die muur dus... Wij zouden die versleten bakstenen muur dus willen afbreken en vervangen door een nieuwe gemetste muur in snelbouw. Tegen die nieuwe muur zou dan die grote veranda komen als living en vermits dat die langs onze kant zou geplafonneerd worden, ziet ge van die snelbouw toch niks meer hé.

FRANS : Hola, twee minuutjes hé... Dus die muur wordt acht meter lang en drie meter hoog?

EDGARD : twee meter tachtig hoog, geen drie meter hé Frans.

FRANS : *(verontwaardigd)* Ja, dat klopt! Da' s geen drie meter, dat scheelt twintig centimeter... Allez zeg, hoe kon ik nu zo verkeerd zijn zeg...

JOSFIN : Maar nu was de vraag, of dat jullie de helft van die muur mee zouden willen bekostigen... overnemen als scheidingsmuur, verstaat ge? Dan hebt ge ineens wel ne schone gemetste muur hé?

MARIETTE : Maar, daar staat nu een muur... Maar ja... Ge zoudt die dan afbreken... Maar waarom moeten wij de helft van die kosten dragen, als wij dat eigenlijk niet nodig hebben?

JOSFIN : Niet nodig, niet nodig... Jullie zouden er aan jullie kant ook een mooie veranda kunnen tegenaan zetten, dat zou uw huis al direct met 100.000 euro doen vermeerderen in waarde, nietwaar?

FRANS : 100.000 euro?... Gij spreekt over een gouden veranda zeker?... Ik heb begot geen veranda nodig. Wij hebben daar al een koepel en daar ben ik al ruim content mee!

BERNARD : Een koepel kunt ge dat nu niet noemen hé Frans. Da's een afdak in van die plastiek platen...

FRANS : Afdak?!... Ja... Allez, misschien wel... Ja, en dan?...

(Op dit ogenblik komt Nieke thuis van haar werk. Ze komt binnen en is aangenaam verrast Edgard te zien.)